

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša. Za ožnana plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnani jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upr. vništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnana, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi Binkoštnih praznikov izide prihodnji list v torek 15. junija 1886.

Spomenica mestnega zbora Ljubljanskega,

katero je župan Grasselli včeraj izročil minister-skemu predsedniku grofu Taaffe-ju, slöve:

Vaša ekscelencija! visokorodni grof! Dogodki, ki so se vršili dne 3. junija t. l. v Ljubljani, ko je nemški „Turnverein“ razkril spominsko ploščo pesnika Anastazija Grünna, dali so nekaterim članom visoke zbornice poslanec povod, da so v 76. seji dne 5. junija t. l. Vašo ekscelencijo, kot vodjo notranjega ministerstva interpelovali, katera interpelacija, ker se opira na napačne podstave, trdi, da so sklepi mestnega zbora glavnega mesta Ljubljanskega v seji dne 1. junija t. l. glede te slavnosti uzrok izgredom, katerim je bila dne 3. junija t. l. Ljubljana pozorišče.

Krivično očitaje, ki je v tej trditvi, kakor tudi pisava interpelacije „in der schärfsten Tonart“, nalagajo mestnemu zboru Ljubljanskemu naročito dolžnost, da Vašej ekscelenciji, odgovornemu najvišjemu varuhu javne varnosti v Avstriji, pristao razloži nagibe, ki so mestni zbor Ljubljanski napotili k omenjenim sklepom, da bode možno prav presojati postopanje občine in da se določijo pravi uzroki poznejših obžalovanja vrednih dogodkov.

Mestni zbor Ljubljanski sklenil je torej v današnji seji soglasno, da se Vaši ekscelenciji izroči naslednja

spomenica.

Po slovenski večini tukajšnjega prebivalstva svobodno voljeni mestni zbor je naroden in čuti narodno, kakor je popolnem naravno, a od svojega početka posluje mirno z mirnim in treznim delom nemškega prebivalstva, za čegar blaginjo isto tako vestno skrbi, kakor za prebivalstvo slovensko in čegar spoštovanja in priznanja doslej na nobeno stran ni izgubil. Kakor se sme pričakovati od omikanih mož, spoštuje in čisla mestni zbor vsak narod, zatorej zavrača tem odločneje očitanja sovraštva do Nemcev, ker si ni svest dejanja, ki bi le približno bilo podobno strastni gorečnosti, s katero je prejšnji nemški mestni zbor Ljubljanski slovenskemu narodu nasproti postopal.

LISTEK.

Stritarju slava!

Govoril drd. Danilo Majaron na Dunaji, na slavnosti Stritarjevi, dne 5. junija t. l.

Mračna tišina je zavlada na polji slovenskega lepega slovstva, ko so utihnile strune Preširna. Z duhomornim pritiskom, zdi se, da se je skušalo dokazati, da narod, iz katerega se je rodil sam Preširen, nima nobenega razuma za poezijo. Vodniki naroda so se v stran obrnili od nebeške poezije, — namestu Preširna so imeli lipove bogove, da so jih častili in občinstvu kazali. Plaho so se boljši duhovi zbirali pri blagem Antonu Janežiči, ne da bi prosto mogli razviti svoje peruti. Narodna umetnost, tudi narodna bodočnost se je tedaj s smrtjo borila in kot spomin tiste žalostne borbe je nam v veselje ostal Fran Levstik!

Ako nismo hoteli propasti, moral je priti prevrat. Čisto naravno se je pričel z apoteozo blaženega Preširna. Odstrani kamen, ki je umetno zavaljen na njegov grob, spodobno predoči Preširna zapeljanemu narodu, — in narod ga bode spoznal za

Odkar baron Winkler vodi deželno vlado kranjsko, kraljuje v deželi neprestan mir, ki je za prejšnjih uprav vsled ponavljajočih se izgredov bil mnogo-kedaj v nevarnosti, — da, celo najnasprotnjeji elementi pričeli so se zblíževati in v deželnem zboru kranjskem, kjer so bili nekdanj najstrastnejši pojavi narodnega nasprotstva, pričelo je mirno, vkupno delo. Ta mir, kojega so se slovenski prebivalci kakor tudi zmerni Nemci jednako veselili, začel se je rušiti po nastopu nemškega „Turnvereina“, društva, čegar obstoj ima za Slovence najbridkeje spomine narodnega zatiranja za prejšnjih deželnih vlad. Tega društva odbor sklenil je, Anastaziju Grünu v Ljubljani postaviti spominsko ploščo in slednjo slovesno razkriti.

Takoj v pričetku moralo se je čudno zdeti, da „Turnverein“ izvaja sklep, ki je izven njegovega po pravilih določenega smotra. Vrh tega bilo je znano, da Anastazij Grün ni bil telovadec in sploh v nobeni zvezi s turnarstvom.

Sklep slaviti pesnika, ni bil torej oprt niti na Turnvereina smoter, kakor je v pravilih naznačen, niti na razmere mej pesnikom in nemškim telovadnim društvom Ljubljanskim, niti sploh na razmere s turnarstvom in to tem manje, ker se sme domnevati, da večina članov nemškega „Turnvereina“ Ljubljanskega Anastazija Grünna dela jedva pozna, kamo li, da bi jih umela.

Vsakdo je torej čutil, da treba razlogov kje drugej iskati in vsacemu urivala se je s prepričevalno silo misel, da je le v vkupnih nazorih, v vkupnem delovanju nemškega Turnvereina in Anastazija Grünna proti narodu slovenskemu oni razlog, da se ne proslavlja pesnik, ampak grof Anton Alexander Auersperg, zagrizeni nasprotnik slovenskih narodnih teženj v Ljubljani, torej sredi slovenske dežele in tako priredi velikonemška demonstracija, katere ost je naperjena proti sedanji vladi in nje zastopniku na Kranjskem. Saj se v prilogi št. 45 časnika „Deutsche Wacht“ z dne 7. junija 1886 začetkom ustanovnega pisma, katero se je uzidalo v spomenik, izrecno pravi:

„In der Zeit, da über das deutsche Volk in Oesterreich Tage schwerer Prüfung hereinbrachen und ein harter Kampf um sein eigen heilig Volksthum

svojega, vesel se bode zavzel za pravo poezijo, za narodno umetnost!

Apoteozo Preširnova dogodila se je pred dvajsetimi leti. Poskrbeli so jo trije slavni možje: Levstik, Jurčič in — Josip Stritar. Poglavitni, odločilni delež ima pri njej Josip Stritar. Iz njegovega, tedaj komaj znanega peresa je došel k Preširnovim poezijam predgovor, ki se še dandanes kakor dijamant sveti v našem slovstvu in moremo si misliti, kako so tedanji mladi duhovi ga pozdravili, — da so ga pač pozdravili, kakor Izraelci mano v puščavi!

Tedaj je Josip Stritar s Preširnom vred uveljavil, priznal tudi samega sebe. Vse mlado obrnilo se je tja, odkoder je vel tak dih pomladi, vse mlado se je zbralo okolu Stritarjeve zastave. Boj je bil potreben, in kdor je to uvidel, bil je vesel, da je konečno prišel boritelj s pravim orožjem. In vnel se je duševni boj v imenu Preširna z Josipom Stritarjem na čelu! Bil se je proti tistim, ki so zame-tavali Preširna, narodno umetnost, ki so v prah tlačili svobodo poezije in slovstva. Osmešil in pregнал je malike Josip Stritar, odprl pot Preširnu in duševnej svobodi v narod, in dovršen je bil potrebn

erst das Bewusstsein von dessen hohem Werte erweckte, das ist in den Jahren, so dem Jahre 1879 folgten „bis zum heutigen Tage“ etc.

Ko bi še kdo dvojil, za kaj je šlo pri tej slavnosti, poučili so ga marljivi jeziki v nemških listih popou m.

Izmej mnogih izberemo si jeden list v prigribu 2/. in sicer Graško „Tagespost“ z dne 30. maja 1886 št. 149. Ta list, ki je s tukajšnjimi falcijoznimi Nemci v ozki dotiki, kliče v članku „Turnerisches“ vse nemške sorojake na 3. dan junija v Ljubljano, ter pravi, da nemški turnarji Ljubljanski glede narodnega dela in poguma (schneidigkeit) nadkriljujejo vse druge turnarje, da jih njihov najnovejši čin povišuje nad vse soturnarje, da je vabilo sicer skromno, a v ozadi vroča želja „deutsche Turner aus allen Vereinen des Gaues als Zeugen des Gelingens ihres Werkes zu dem frohen Feste deutschen Volkstumes zu haben etc etc.“

(Dalje prih.)

Stritarjeva slavnost.

(Dalje.)

Ob 1/2 9. uri, ko je pevski zbor odpel gaslo „Slovenije“, izpregovoril je predsednik „Slovenije“ dr. Matija Murko z odra te-le besede:

„Slavna gospoda! Ni moja naloga govoriti o možu, kateremu je posvečen današnji večer. Dovoljsem si tedaj le nekaj besed, kot uvod svojemu pozdravu. Akademično društvo „Slovenija“ pozvalo Vas je na skromen, rekel bi rodbinski praznik hvaležnosti. Saj se ljudje radi spominjajo važnejših dogodkov v življenji svojih navadnih prijateljev. Tembolj mora tedaj biti nam drag spomin dvajsetletnice za naš narod neizmerno zaslužnega moža, ki je obogatil naše slovstvo z mnogoštevilnimi po obliki in vsebini klasičnimi proizvodi, kar se obče priznava. Mi slavimo slovenskega pesnika in pisatelja, ki je zmirom po svoji najboljši vesti in z iskreno ljubeznijo bistril um in blažil srce svojih rojakov ter vedno povzdigoval naš narod kvišku in mu s posebno stalnostjo v svojih nazorih kazal pot omike in prave svobode, to je glavnih pogojev vsega napredka.

prevrat, končana je bila duhomorna doba in pričela se je nam nova pomlad!

Ako ima tudi slovenstvo svojo narodno pomlad na polji poezije in prosvete, — in ima jo, ker nam jo priznavajo najbolj zagrizeni naši sovražniki, naši domači izdajalci, — to je poglavitna zasluga Josipa Stritarja, Borisa Mirana, ker on nam ni le to, kar je sam, marveč tudi to, kar so nam drugi po njem postali. On nam ni le na tla podrl stare dobe, nego je nam na njeno mesto postavil novo dobo, v katerej njegovi učenci, njegovi gojenci slovensko lepoznanstvo množijo po uzorih prave umetnosti, v duhu svobode.

Najnovejše slovstvo slovensko razvija se pod zvezdo Stritarjevo, — to je lajveč, kar se more slavnega trditi o vsakem pisatelji in pesniku. Dvajset let traja Stritarjeva doba, pa bodo še dalje trajala! Veselimo se je in ozirajmo se v njega, ki nam je jo pričel! Z nami vred bi smeli pričetnika nove dobe proslavljati tudi tisti, ki so pred dvajsetimi leti bili od njega premagani, ker sedaj je jasno, da je zmagal napredek naroda, ko je tako slavno zmagal Josip Stritar, Boris Miran!

Te misli so vodile naše društvo, ko je v spoznamljeni z ožjim krogom Dunajskih Slovencev sklenilo prirediti ta le večer. G. prof. Stritar pa je tudi že dolgo let častni član našega društva in tudi tega ne smemo pozabiti, da je sedanja Dunajska akademična mladež naslednica oni mladini, kateri je Boris Miran v rojstnem letu našega društva zapel poziv, naj bo vedno vneta za vse, kar lepo, blago je in sveto.

Veseli me, da Vam lahko poročam, da so se nam pridružili vsi rojaki na Dunaji in da se složno z nami tudi vsa domovina spominja našega slavljence.

Posebna radost in ponos pa napolnjujeta moje srce, ko imamo Slovenci prvokrat čast pozdraviti toliko odličnih slovanskih bratov s severa in juga, katere je ime slavljencevo in ime slovenskega naroda privabilo v našo sredino. Gotovo tolmačim radostna čustva mladine in vseh drugih Dunajskih Slovencev, ako kličem iz celega srca vsem slovanskim gostom: Pristrčno nam dobro došli in hvala Vam lepa za Vaše simpatije.

Ko se poleže burno odobravanje teh besed, pozdravi predsednik imenom slavljence odlične goste in društva in pevski zbor, močan kakih 40 glasov, odpoje na to na odru milo pesen „Oblačku“, katere je zložil besede Boris Miran, glasove pa Kocijančič. Tudi ta prerano umrl skladatelj je nekako gojenec Stritarjev, in, če se ne motim, je pri skladbi „Oblačku“ svetoval tudi Stritar. Priljubljena mehka pesen se ni mogla lepše peti, kakor se je; že pri tej sta se odlikovala solista: Mlčoch (Čeh) s tenorjem in drd. Floršić (Hrvat) z baritonom.

Tu naj omenim, da je bilo občinstvo z vse mi točkami popolnem zadovoljno, da je koncem vsakatero izražalo svoje priznanje z burnim ploskanjem, da pa svojega navdušenja tudi tekom točke brzdati ni moglo. Ker je poslušalstvo imelo toliko veselja s programom, imeli so tudi sodelavci, zdi se, veliko veselja s takim občinstvom.

Po slavnostnem govoru, ki ga je imel drd. Danilo Majaron in katerega konec je pesnika do solz ganil, (priobčimo ga v podlistku. Uredn.) ustali so poslanci dr. Rieger, grof Dzieduszyc ki in drugi, ter stopivši h gosp. prof. Stritarju, čestitali mu na zasluženi slavi. Sploh bilo je okolu našega pesnika vedno polno čestitajočih odličnjakov, da smo gledalci, Slovenci, imeli veliko veselja in — po dolgem — tudi opravičenega ponosa!

V posebno veselje je občinstvu bila točka četrta. Program ostal bi nepopoln, da ni prihitela na pomoč občudovana prijateljica „Slovenije“, gospica Bogomila Šumanova. Kakor že večkrat, je tudi sinoč „Sloveniji“ na slavo svirala na glasoviru in sicer s posebno dovršenostjo Bethovenovo sonato 113. Občinstvo jej je izrazilo svoje priznanje z gromovitim ploskom, „Slovenija“ pa jej je poklonila prekrasen šopek, ne da bi s tem, to seveda, le količkaj hotela poravnati dolg, ki je sinoči prišel k starim dolgovom pri ljubeznivej Slovenki. Vrhu tega je bil sleharni uverjen, da gospica Bogomila že sedaj krasi tudi polje muzikalne umetnosti.

Ipavčev zbor „Kdo je mar“ s svojimi raznovrstnimi oddelki je poslušalstvo jako vzganil in povzdignil. Sloveči skladatelj bi bil vesel tacega utisa,

Mi vemo, moja gospoda, da nicoj preslavljajoč Josipa Stritarja, mu niti zadostila ne moremo dati za to, kar je bridkega užil od svojih rojakov. A on tega ne išče in to tudi ni naš namen!

Če pa ste že meni, moja slavna gospoda, naklonjeni v ljubeznivej pazljivosti, ne mislim Vam slaviti Josipa Stritarja s popisovanjem njegovega življenja, kakor je to sicer v navadi. Tudi nisem pripravljen za težavno nalogo, da bi storil nekaj nemogočega, da bi v dveh, treh trenutkih razkazal vso mnogovrstnost dvajsetletnega delovanja Stritarjevega, predočil ga ko pesnika in pisatelja, lirika in dramatika, kritika in estetika, duševnega voditelja za sedanost in proroka za bodočnost. Upam, da to tudi treba ni, saj je vsakemu izobraženemu Slovencu vse očitno, saj zadostuje, če slavnim slovanskim gostom o — Josipu Stritarju povem, da je v posebno sedanjo dobo povzdignil slovenski rod z najraznišimi, plemenitimi sredstvi, ki so nam sama po sebi drag naroden zaklad!

Slaviti torej hočem rajši Josipa Stritarja s tem, da v hipu pokažem nekoliko uzorov iz njegovega življenja. Uzorna je narodnost Josipa Stritarja! Zgodaj je zapustil svoj dom, veliko obhodil tujega sveta, videl mnog kraj, mnogo šego,

ako bi ga videl, čul in čutil. Zbor pa se je pel tudi povsem točno in živo. Posebno krasen je bil solo, ki ga je pel zdaj tenorist g. Mlčoch, zdaj baritonist g. drd. Floršić in pa njijin dvospev, kjer se je sladka milina tenorja spajala s poludonečo krepkostjo baritona. I same besede pesni so obrnile pozornost nase; to videlo se je zlasti pozneje, ko so govorniki sklicevali se na ta slavospev „slovenskega oratarja“.

Nenavaden užitek bil je nam za tem nastop našega rojaka g. Ludvika Weigleina, pevača na Dunajske operi. Pel je Vilharjevo „Nezvesto“, potem „Kam“ in, da je ustregel preburno izražane želji občinstva, naposled še Zajčev „San“. Glas njegov je neopisno lep, orjašk, pri tem pa vendar neizrecno mil, kakor se je kazal v rečenih samospelih. Častitemu rojaku ne moremo biti dovolj zahvalni, da se nam je dal ta večer spoznati in občudovati.

„Tamburaši“, ki so na to nastopili, bili so velikemu delu gostov čisto nova prikazen. Zato bilo je zanimanje zanje jako veliko in ko so udarili ob svoje „tamburice“, razodevali so vsi obrabi, kako prijetno se vsesploh dojmijo ti glasovi. Svirali so tri komade, ker se občinstvo ni dalo drugače utešiti. Seveda more se le bratski nam „Zvonimir“ ponašati s tako glasbo; da pa jo je imel tudi za „Slovenijo“, to je še večjega ponosa vredno, ker z njo dokazuje lepo zajednico hrvatskega in slovenskega naroda.

Ko so bili prvaki „Slovenskega pevskega društva“ gg. Mlčoch, Stiebler, Jifik in Jahoda odpeli Hajdrihov četverospev „Pri oknu sva molče slonela“ — ustal je pred zadnjo točko gospod prof. Stritar in zavlada je splošna tišina. Nihče ni pričakoval, da bode pesnik sam programu dodal kakšno točko. Poprej jasni in veseli obraz se mu je zresnil, ko je s povzdignjenim glasom začel deklamovati pesen svojo, zloženo uprav za ta večer, za odgovor slavnosti. Ubrane, vzpodbudne in proroške kitice so se globoko dojmile vsega občinstva, katero je na konci viharno pesnika odlikovalo. Posebno pa se je razveselilo, ko je videlo, da pesen tudi dobi za svoj dom. Hipoma je namreč g. Stritar dal razdeliti več sto izvodov, za katere poprej nihče znal ni. Vsak bil je potem vesel lepega spomina.

Program se je završil s Kocijančičevim zborom „Danes tukaj jutri tam“, ki se je tudi v njem odlikoval baritonist g. drd. Floršić. Bilo je že kasno in starejši gospodje, kakor dr. Rieger, dr. Trojan in drugi so vzeli slovo, pristrčno se zahvaljujoči za povabilo in polni laskave hvale za sodelavce programa, za „Slovenijo“ in Slovence. Velika večina pa je ostala in se priredila za zabavni del, kateri je g. dr. Murko otvoril ter takoj tudi krepko napil zdravijco gospodu prof. Stritarju in njegovej gospej soprogi. Tisočeri „živio“ se je na to razlegal in občinstvo je pristopilo k pesniku, da mu še nazdravi s čašami. Pesnik je na to kmalu ostavil dvorano.

Zabavni del imel je jako veselo lice, a imel je tudi mnogo jedra in zrna. Dijaška beseda se je ta večer umaknila govoru izkušnejših, premišljenjših mož. In tudi beseda, ki jo je izpregovoril

naučil se mnogega tujega jezika in iz mnoge literature. S kratka ves čas živi v tujini inej tuji. Ali ni se zato v njem premenila, ni se potujčila niti jedna kaplja slovenske krvi! Povsem je ostal tak, kakor ga je nam pred petdesetimi leti povila njegova draga slovenska mati. Brez tujščine so njegovi nazori, najčistejši in najlepši je njegov slovenski govor, — kakor da se ni za trenotje ločil od svoje matere, kakor da je vedno zajemal iz živega vira narodnega! Boris Miran nam je simbol narodnega elementa, ki kljubuje vsemu tujstvu, vsem skušnjavam!

Uzorno je nadalje, kako je Boris Miran ljubil svoj narod in ga še ljubi. On ljubi svojo domovino, kakor svojo mater, katero sin ljubi, sicer ne vedoč, zakaj jo ljubi; a ljubi jo, ker jo mora ljubiti, ker ne more drugače. Spominja se je v daljnjej tujej deželi, pozdrave jej pošilja iz Pikardije od atlanskega morja, od Rene lepe vode. Koder hodi, za domovino se joka, ko dete, ki je mater izgubilo. In če bi umiral, on, bolnik, hitel bi z dušo na pot, le dalje, vedno naprej, naprej do bele Ljubljane, da bi mati, domovina, na prsi stisnila svojega sina. Pa še tedaj, ko bode ležal v tujej zemlji, upa, da se bodo bratje zbirali pri bokali in pesni naše peli,

pravnik g. Fr. Rosina, ki je sedaj jako simpatičen govornik, bila je dobro premišljena. Napil je državnim poslancem nekako tako-le:

„V sijajnej družbi denašnjih gostov imamo ožji krog mož, ki so nas s svojim pohodom osobito razveselili. Jaz mislim gg. državne poslance. S svojo navzočnostjo pokažejo nam, da radi bivajo v naši sredi, da žele ostati v vednej dotiki z vseučiliško mladino. Radosten konstatujem to, saj je njim — zastopnikom narodne volje, uprav mladostnega ognja treba, da vztrajajo pri težavnem, a častnem svojem poslu. S svojo navzočnostjo pa so se oni tudi poklonili načelom tistega moža, katerega danes častimo. Ta načela, izražena v geslu: „Za dom svobodo in resnico“, so tudi naša načela. Mi je bode demo vsikdar navdušeno zagovarjali — ali mladina ne zna praktična biti — zato uživotvorenje teh načel priporočamo Vam, možem treznega uma. Še jeden uzrok imam veseliti se tega obiska — Videč združene na jednem večeru zastopnike českega, poljskega, rusinskega, hrvatskega in slovenskega naroda, zdi se mi, da je vez mej temi slovanskimi plemenimi večja, nego se svetu dozdeva. In potreba nam je te vezi. Časi so resni, slovanska stvar se giblje, morebiti se že bliža odločilni trenotek. Kdo ve, kaj nam prinese bližnja prihodnost? Bodi dobro, bodi hudo, vsikdar želimo videti združene zastopnike slovanskih narodov in s to željo dvignimo čaše na zdravje gg. državnih poslancev. Živeli poslanci!“ (Živeli!) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. junija.

Ogerska državnozborna opozicija ni mislila, kake strasti bode vzbudila s svojim hujskanjem. Hotela je demonstrirati proti vladi, a je sama sebi škodovala. Ne le, da so v višjih krogih spoznali, da opozicija s takimi nazori ni sposobna za vlado, temveč celo na Ogerskem je zgubila nekaj veljave, ker je prouzročila izgredo, pri katerih se neso le pobijali okna, ampak se je tudi ropalo in kradlo. Dogodki poslednjih dni so madež za Ogersko, zlasti za Budimpešto. Pokazali so, kaka je madjarska kultura, kake elemente ima Pešta sama. Opozicija bi rada oprala samo sebe in njeni listi že zatrjujejo, da opozicija ni prouzročila izgredov. Ugron se je odpeljal na deželo, da ne bi bil priča dogodkov, katere je prouzročil s svojo netaktnostjo. Drugi člani opozicije so pa nenavadno mirni postali. Ne da se pa tajiti, da je vlada teh izgredov nekoliko sama kriva, ker ni o pravem času pokazala energije ter pustila demonstrirati pri okrašenji Hentzijevega groba ter v zbornici z netaktnim postopanjem žalila generala Janskega. — Izgredi so se sedaj ponavljali vsak večer. Predčera raj zvečer je bilo na Muzejnem trgu zopet mnogo govilčev. Ker se neso hoteli raziti na zahtevanje policije, so jih hitro vojaki obkolili in vse ujeli. Ko jo načelnik policije nekoliko pregledal ujete in ukazal nekatere izpustiti, so druge odgnali v zapor. Zaprli so jih nad sedem sto. Mej njimi je več znanih tatov in roparjev, ki so se dolgo odtegovali policiji. V strahu, da bodo kaznovani za prejšnja zločinstva, skušali so nekateri vojakom mej nogami uiti, pa se jim ni posrečilo. Na mestu, kjer so jih ujeli, našli so več dolgih nožev, katere so zločinci proč pometali, da bi jih ne našli pri njih. Ko so

Dalje v prilogi.

ki so mu nad vse ljube; in ko se zapoje „bom šel na planince“ in „snoči pa je slanica padla“, tedaj bo njegov duh plaval nad njimi in željno pil te sladke slovenske glasove. Taka je Boris Miranova domovinska ljubezen! Nič mu ne omajalo globoko in široko ukoreninjene ljubezni do naroda, četudi je bila nesrečna, zanj nerodovitna ljubezen. A on sam prav pravi, da je to najmočnejša, najsvetejša ljubezen! Koliko ima naš narod, koliko ima svet še tacih značajev, kakor je Josip Stritar, Boris Miran?

In — da rečem — slednjič je nam Josip Stritar uzor tvornega, plodonosnega rodoljuba. On ni genijalen samo za-se, ni se toliko izobrazil za abstraktne namene. In če piše, ne piše za svojo čast, ne služi izvoljenim krogom. On pozna svoj narod, in ker hoče njemu služiti, stopi s svojo omiko tudi čez kmetski prag sede tudi k zanemarjenemu delavcu. V njegovem bratstvu je „poleg deželnega glavarja tudi železniški čuvaj.“ V nižave, kamor ni še prodrla rešilna moč kulture, tja on hodi z lučjo prosvete, tja hoditi nam sedaj svetuje. Ko je oživil cvet naroda, ko je položil temelj narodnemu salonu, je stopati začel k prostemu narodu, da bi njega prijetno poučeval, blažil in povzdigoval, ker

jih preiskavali našli so še pri nekaterih dolge nože. V nekem drugem kraju mesta so pa izredniki bili nanosili skupaj več lahko unetljivih stvari in je hoteli zažgati. Hudoben namen se pa njim ni posrečil, ker jih je policija prej razgnala. Več zaprtih oseb, ki nimajo v Pešti domovinske pravice, so že odgnali. Črkostavec, ki je bil v terek pri izgredih ranjen, je umrl.

Vnanje države.

Srbsko vojno ministerstvo se bavi z reorganizacijo vojske. Poslednja vojska je pokazala, da je vojna organizacija jako pomanjkljiva. Za podlago nove vojne organizacije vzela se bode občna vojna dolžnost, in se bodo jako pomnožili kadri. — Več skupščinarjev nekda ne misli podpirati niti Garašanina niti Ristića. Od vseh treh strank odpadajo vedno skupščinarji. Vlada se že boji, da se bode iz teh odpadnikov osnovala nova stranka, katera bi se utegnila s časom tako okrepčati, da bi vrgla vlado in sama prišla na krmilo.

Bolgarsko narodno sebranje se bode posvetovalo samo o turško-bolgarskem dogovoru. Ker se vlada boji, da ne bi pri odkritju sebranja navstali kaki neredi, storila je obširne varnostne navedbe. Burne debate v zbornici utegnile bi razburiti narod, ki je že tako nezadovoljen s sedanjo vlado.

Rusija se nekda prizadeva, da bi se ustanovile boljše trgovske zveze z balkanskimi državami in se osnovala proti-avstrijska carinska zveza mej balkanskimi državami. Ko bi se zboljšale trgovske razmere mej Rusijo in balkanskimi državami, bi se kmalu zboljšale tudi politične. Bolgari, Rumuni in Srbi, ki so se bili oddalili od Rusije, bi se jej kmalu zopet približali. — V Peterburgu pričakujejo srbsko trgovsko deputacijo, ki se bodo dogovarjala z ruskimi tovarnarji, da bi se ustanovile v Srbiji velike zaloge ruskega blaga.

Jako pomenljivo dejanje je, da je **Bavarska** dobila regenta, ker kralj ni sposoben za vladanje. Ta stvar sicer ni bila več nova, kajti že dolgo se je pripravljala. Kralj je zaradi svoje velike strasti za grajenje gradov bil tako zalezal v dolgove, da se ni mogel več obdržati. Upniki so pri sodnjah iztoževali dolgove. Vsa prizadevanja ministrov, da bi ga pregovorili k varčnejšemu gospodarstvu, bila so zastoj. Ta prememba v vladarstvu pa ima zategadelj globokejši pomen, ker novi regent nekda ni prijatelj združene Nemčije.

Francoska zbornica začela je predvčeraj debato o iztiranju princev. Proti iztiranju govorili so grof de Mun, Anatole de la Forge, Fauconnerie in Pion, za iztiranje pa Madier de Montjau in Suzini. Kakor se sodi, vsprejet bode predlog o omejenem iztiranju.

Zopet novo naredbo izdala je **pruska** vlada proti Poljakom. Razpustila je vsa poljska društva na pruskih vseučiliščih. V teh društvih se je gojila poljska narodna zavest mej vseučiliško mladežjo, zategadelj so bila vladi trn v peti.

Dopisi.

Od beneške meje 10. junija. († Božidar Raič.)

In zdaj še Ti! — Slovenec nima sreče,
Kar dá mu, hitro spet mu vzame čas,
Za Tabo zró nam zdaj oči roseče . . .

Tako vslikamo tužnim in potrim srcem s preslavnim našim Borisom bratom v zelenej Štajerske, ki so izgubili ljubljenca svojega, a milej naše Sloveniji, ker je izgubila jednega najslavnejših svojih sinov!

Ko smo čitali včeraj v „Narodu“, da je Morana pretrgala življenja nit prvoborniku za svete narodne pravice, Božidaru Raiču, užalila se nam je

je z nami vred prepričan, da korenine slovenskega obstanka in napredka so v našem kmetu, so v našem oratarji! In če se te dni boče trditi, da je našo deželo za kulturo tisti pridobil, ki se mu je predvčerajnim v belej Ljubljani posvetila črna plošča, to ni res, ker ni mogoče! Le kdor, kakor Josip Stritar, narod ljubi, za narod dela, le tisti je tvoren kulturni delavec, le tisti v deželi ploščo zasluži!

Pa tako, kakor ti trije, moja gospoda, sijejo nam še drugi uzori Stritarjevi, pri katerih bi se rad mudil, da mi ni hiteti proti koncu! Za torej bodi mi le še dovoljeno, opozoriti slavno gospodo, katera zvezda, kateri uzor pa našega slavljenca vodi že od njegovega rojstva sem!

Boris Miran je pesnik, ki lahko reče sam o sebi: „Est deus in nobis!“ Njegova sreča ni, da mora trpeti za vse človeštvo, vsega sveta gorje nositi v svojem srci. Ali njemu v tolažbo, njemu in nam v vodilo porodil se je v njegovem srci idejal, ki ga ljubi in goji, odkar se zaveda. Iz kraja nejasen in zračen, postal mu je ta uzor popolnem jasen in dobil krepko podstavo. Svet mu bode trpljenja odrešen, kadar človeštvo prošine doba bratroljubja in ljudoljubja. A kateri narod naj pri-

narodna nam duša, da smo vsliknili še osodepolne besede:

Prisojeno je naši domovini:
Kar boš ljubila, naglo ti izg'ni!

Da, da, ljubila Te je domovina, o Božidare, ljubila Te je, ker bil si domovini zvesti sin! Ljubili smo Te i mi daleč tu ob beneškej meji, ker spoznali smo, da Ti bje v prsih domovinske ljubezni polno, a nesebično srce, da Ti duša gori za boljo bodočnost zatirane domovine! Zasedovali pa smo tudi preslavne Tvoje čine in milim nam bratom zelene Štajerske skoro zavidali, da imajo toli spretnega, nesebičnega, neustrašnega, odločnega zastopnika! Zato pa smo Te ljubili, spoštovali, obževali!

In sedaj?!

Sedaj pa, ko se je utrnila s političnega obnebnja svetla zvezda, ki je našemu rodu toli milo, tako ljubko svetila, — sedaj pa žalujemo radi te prevelike izgube, solze nam silijo iz oči, — a kaj: umrlega Božidara nam ne priključijo nikdar več!

Njega, ki smo ga tako spoštovali in ljubili, da-si ga nismo nikoli videli, njega, ki je postal upanje naše, slava in čast, njega ni več, dokončal je življenja tek ter se preselil v boljše življenje, tja gori, kjer se Slovan menda jedino ne proganja, črti in zaničuje, kjer Slovani menda jedino dosežemo „narodno ravnopravnost“!

Opazili smo, da je bil pokojni Raič redka prikazen mej našimi „diplomati“. Kako nesebičen, poudarjam: nesebičen, časti uelakomen, ne za svoje interese in dobičkarije je bil pokojni vedno!

Tužnim srcom zasledujemo parlamentarično „politikovanje“ naših zastopnikov, a ni ga dejanja, ki bi nas zadovoljilo! Slabše se nam ni godilo niti pod Bachom, niti pod Schmerlingom. In kaj store naši zastopniki, „vladni ponižni famulusi“?! Nič, potem dolgo časa nič, a po dolgem času zopet nič! Kdor pa ne napreduje, nazaduje, pravi že pregovor! Oj, kedaj vendar že dobimo moža, ki bi bil le senca istrskega Vitezića, ki bi bil Raičev nastopnik?!

S temi vrsticami sem hotel dokazati, da vemo in znamo ceniti zaslužne može, a tudi obsojati — — —! Naše sočutje bi bili izrazili že brzojavnim potom, a zvedeli smo to tužno vest še-le včeraj!

Naj bi se milim nam bratom ob Muri posrečilo dobiti novega zastopnika, ki bi bil Raiču vreden naslednik, ki bi se prav tako neustrašeno in nesebično potegoval za narodne naše pravice! Spoštovali ga bomo potem i mi, daleč tu ob meji beneški.

Gorski Nihil . . . t.

Iz Pulja 9. junija [Izviren dopis.] Gospod urednik! se li še spominjate, kaj smo Vam od tu pisali tačas, ko sta se združila oba nemška Tržaška lista? In kar smo tačas pisali o tej časnikarske fuziji, podpisemo i danes do zadnje pičice. Dogodki poslednjih dni pričajo nam neoporekljivo, da se nismo za las motili, dasiravno je od tistega časa sem časnikarska ta dvojica kazala neko navidezno dobrohotnost do nas.

„Laibacher Exzesse“ — to je sedaj stalna rubrika Tržaškega „Tagblatta.“ Poslužni vladni klečplaz prišel je kar namah do poguma, ker se mu vidi, da v tem slučaju ravna po intencijah svo-

pravlja to dobo, naj prevzame to vzvišeno nalogo? Zakaj bi ta narod, si misli pesnik v svojem proroškem duhu, ne bil slovanski? Zato piše on že od nekdanj plemenito, pobija od nekdanj z raznim orožjem materijalizem in v jedno mer kliče zlasti mladini: „Sursum corda!“ V najnovejšej dobi pa, ko je vprašanje trpečega človeštva iz pesniških krogov prešlo v vsakdanjo javnost, sedaj, ko socialstvo pretresa stari in novi svet, sedaj meni Boris Miran, prišel je čas, da slovanstvo pokaži svojo moč, piši svojo zgodovino. Dolgo trpljenje mu je omehčalo srce, da ima usmiljenje z vsakim, kdor je nesrečen. Zakaj bi slovanstvo ne rešilo socialnega vprašanja? Socialstvo in njega pogoj, krščanstvo: to je bilo, to je in to bode, pravi Boris Miran, do zadnjega vzdihla njegovo slovanstvo, to njegov uzor! Zanj se trudi naš pesnik in tako je on apostol lepe človečnosti, prave človeške omike! Le želeti je, da bi vsaki drugi narod, osobito oholi nemški, imel toliko tacega apostolstva, kakor ga ima zatirani in zaničevani slovenski narod v svojem Preširnu in v izvrševalci njegove oporoče, v Josipu Stritarju, Borisu Miranu!

Tako in še drugače, gospoda moja, je Josip Stritar uzoren kot človek, uzoren kot rodoljub, uzo-

jega gospoda in mojstra. Kaj so temu listu izgredi in demonstracije v Budim-Pešti, kaj orientalne vprašanje, kaj izgredi v Belgiji?! To so same malenkosti, ki se morajo umakniti v ozadje; uvodni članki odprti so samo za „Laibacher Exzesse“, kajti tu je lepa prilika, da pristna nemška duša da duška izbruhom svoje — surovosti. Naj li odgovarjamo na vse psovke, ki jih je v obraz zalučal Tagblatt narodu slovenskemu? Mi menimo, da bi bilo to početje brezpotrebna potrata časa.

Kaj se bomo pričakali z listom, kateremu je svoje lastno prepričanje in požrtvovalen boj za to prepričanje, luksuz, ki si ga ni privoščil še nikdar v svojem življenji? Naj se prepiramo z listom, ki neprenehamo devotno svoje poglede obrača tja, od koder se mu polnijo jasli. Vsaj dobro vemo, da se nam bo zopet približal z ono hinavsko prijaznostjo na zoprnem obrazu svojem, ako bodo takó hoteli oni, na katerih vrvi pleše časnikarska ta spaka.

Le nekaj ne smemo zamolčati. Srd in gnev unel se nam je v duši čitajoč, da se je ta Tržaški kulturträger drznil smešiti i našega Preširna, rekoč „dass es eines komischen Beigeschmackes nicht entbehrt.“ — ako se ta naš pesnik vspešje stavlja z Grünom. No, mi pa povemo na vsa usta, in če se bo to „Tagblattu“ še takó „komisch“ zdelo, da je ravno ta dva pesnika že primerjal mož, ki je jedna prvih avtoritet in ki je za ta posel kompetenten, kakor malokdo drugi. Ta mož je Fran Levstik. Sodba tega moža pa je ta-le: da Preširen stoji veliko višje od Anastazija.

„Tagblatt“ pa naj si zapomni, da narod slovenski stoji veliko previsoko, da bi ga moglo doseči njegovo — lajanje.

Konečno pa še jedno vprašanje do slovenskega občinstva: More-li slovenski rodoljub, kojemu je čast narodna le količkaj pri srci, še nadalje čitati in podpirati tak list? Ne! In zato bi dali „Tagblattu“ Slovenci najbolji odgovor s tem, da bi se nikdo nanj ne naročil.

C.—t.—č.

S Pivke 11. junija. [Izv. dopis.] Še nam krvavi srce žalosti na britki izgubi dveh vrlih rodoljubov, katera smo zgubili v teku tedna, jednega v Ljubljani, drugega v Trstu.

Danes zadela nas je pa tretja puščica, ranila nas je, ne sicer smrtno, a vendar občutljivo. Zapustil nas je vrli rodoljub g. Franjo Šusteršič, uradnik južne železnice v Št. Petru, in se z brzovlakom preselil v daljno tujino, v laške Tirole. V njem izgubili smo iskrenega rodoljuba in zvestega prijatelja. Res je, da on še živi, a za nas je malo da ne mrtev, ker nemamo nade, da bi se zopet vrnil k nam. Uljuden z vsakim človekom, kolegijalen s svojimi gg. sovrstniki, pridobil si je splošno spoštovanje. Da je temu tako, videli smo sinoči pri odhodnici. Zbrali so se k zadnji večerji njegovi kolegi in drugi gospodje iz Št. Petra. Zastopano je bilo bralno društvo „Mir“ z svojimi odborniki, na čelu jim g. podpredsednik.

Ganljiv je bil poslov od iskrenega in marljivega rodoljuba. Kot odbornik društva „Mir“ bil je posebno delaven, zato po pravici žalujemo po njem. Srečen pot! Na svidenje. Bog daj, da bi dobil urednega naslednika!

ren kot boritelj za vse pravo, dobro in lepo. Narod slovenski se ne bo pogubil, srečne in sloveče svoje čase bo doživel, če se bo mladina slovenska vedno ozirala v svojega Borisa Mirana, če mu vedno zvesta ostane, kakor mu je dosedaj zvesta bila! (Govornik slavljencu:)

In to bode, velečastiti gospod profesor, bode gotovo! Z mladino ste zmagovali, z mladino zmagojete in z mladino boste zmagovali do zmage popolne! Zahvaljujem se Vam v imenu slovenske mladine, da ste jej pokazali, kako se „sveto služi domovini sveti“, da ste jej duha slovenskega napolnili z ljubeznijo do naroda in človeštva. Zahvaljujem se Vam pa še posebno za ljubezen, v kateri se ni še nihče tolikrat obračal do slovenske mladine, kakor Vi, velečastiti gospod! Vračamo Vam jo danes slavnostno, kakor Vam jo bode vračala hvaležna mladina slovenska, ko bode imela le še Vaša dela. In z mladino vredi bode se Vaša slava pomlajala od roda do roda!

Slava Josipu Stritarju, slava Borisu Miranu!

Domače stvari.

— (Tiskovno pravdo) dobili smo za praznike. Gosp. Toma Wirgler, c. kr. živinozdravnik na Krškem, čutil se je po nekem dopisu na svoji časti razžaljenega in toži našega urednika g. Železnikarja, ki je zaradi prestopka §. 24. tisk. zak. še posebej v preiskavi.

— (Requiem.) Piše se nam z Dunaja 11. t. m.: Danes ob 9. uri dopoludne bila je mrtvaška maša za Božidara Raiča v jedni tukajšnjih cerkva. Služil jo je državni poslanec gosp. kanonik Klun, petje slovenskih in hrvatskih dijakov je bilo v staroslovenskem jeziku. Koncem maše se je zapel „Blagor mu“. Udeležilo se je maše do 60 državnih poslancev, skoro ves klub Hohenwartov, potem mnogi slovanski poslanci. Navzočni so bili tudi ministri dr. pl. Dunajevski in baron Pražak, predsednik dr. Smolka, drugi podpredsednik grof Clam-Martinic.

— (Nemško-židovski listi) prinašajo dan na dan raznovrstne laži o nemirih v Ljubljani. Zlasti bi radi svoj žolc razlili nad narodnimi profesorji in neki dopisnik bil je nesramen dovolj, da je trojico profesorjev, mej njimi g. Marna javno imenoval, češ, da hujskajo mladino. Mi narodnih profesorjev ne bodemo zagovarjali, ker sploh nobenega zagovora ne potrebujejo, ker so popolnem pravilno postopali in se nobenemu ne more niti mrvice očitati. Tudi je eden izmed omenjene trojice že prosil za disciplinarno preiskavo, ki bode sijajno dokazala, da so bili vsi napadi od nemške strani le izrodek najnižje podlosti. Narodni profesorji imajo popolnem mirno vest, vse drugače pa je na nemški strani in jako dobro jo je pogodil gospod, ki je te dni dejal: Premestite z realke prof. Binderja in Profta, z gimnazije Nedveda in Gartenauerja, z učiteljskega pa Linharta in takoj bode mir mej učenci se mladino. Sicer so pa našemu občinstvu ta imena itak dobro znana, posebno gosp. c. kr. profesorja Binderja smo že večkrat predstavili. On je tisti, ki bi iz slovenskih zastav rad delal biče za Slovence, on je tisti, ki se udeležuje simpozijev, pri katerih se ob 4. uri zjutraj zažigajo slovenski listi in pije žganje, da je vse „kebrasto“. Zatorej svetujemo gosp. pri Wochenblattu, naj ga v prihodnje ne imenujejo samo „Herr dr. Binder“, ampak naj mu naklonijo popolni naslov k. k. profesor Binder.

— (Mestna zbor v Celovci in v Linzu) zatrobila sta tudi v velikonemški rog. Izrekla sta svojo razjarjenost nad dogodki, ki so dne 3. t. m. bili v Ljubljani, mestnemu zboru Ljubljanskemu pa svoje globoko obžalovanje. Naš mestni zbor bode gospodom v Celovci in Linzu „globoko obžalovanje“ neodpečaceno vrnil, mi s svoje strani pa jim poklonimo „einen Bedauerungsschluck.“

— (Prepoved), da dijaki po 8. uri zvečer ne smejo iz hiše, se je včeraj razveljavila in je izhod zopet svoboden.

— (Skupila jo je.) — Prijatelj našega lista nam piše: Vozil sem se včeraj z brzovlakom z Dunaja. Poleg mene bili sta v kupéji še dve dami, potujoči — kolikor sem mogel presoditi iz njihovih pogovorov — v Dobro. V Gradci pridruži se nam četrti potnik — mož srednje starosti. Ko je svoj vožni listič pokazal konduktérju in je le ta čital „Laibach“, oglasil se je jedna omenjenih dam in pravi: „Ah, v Ljubljano potujete? To je nevarna pot; jaz bi tja ne šla za nobeno ceno.“ Ogovorjeni pogleda postarno a vender še koketno Tevtonko in odgovori s stojično mirnostjo: „Da res, nevarna pot je to. Utegne me stati življenje. Pred mestno hišo Ljubljansko dal je namreč magistrat napraviti žrtvenik. Vsako jutro nabode mestna policija Ljubljanska po jednega Nemca na raženj ter ga za huronskega krika gimnazijske mladine na tem žrtveniku peče o živem telesu. Tako spečenega uporabljajo potem mestni odborniki; kar od gostije preostane pa podelajo v znane kranjske klobase, katere potem — pomislite si, kakošna je nesramnost Slovencev — razpošiljajo „in alle deutschen Gaue und Lande“. — Že o tem pripovedovanju spogledovali ste se dami; potem pa sta čisto umolknila in do Celja — kjer sta izstopili, nista izpregovorili besedice več. Jaz pa sem se s svojim sopotnikom seznanil in uganila sva mej potoma še marsikatero o pretiravanji nemškega novinarstva o Ljubljanskih nemirih.

— (Iz mestnega zbora Ljubljanskega.) V posebni odsek za stavbinsko nadzoro-

vanje pri mestni vojašnici izvolili so se gg. mestni odborniki: Dr. Stare, Velkoverh in Potočnik. Mestna ustanova za balo, osnovana povodom srebrne poroke Njiju Veličansteve podelila se je g. Matildi Krameršič, rojeni Grossman, iz Ljubljane. V imenu šolskega odseka poročal je dr. Vošnjak o dopisu ravnateljstva kranjske hranilnice, gledé pogodbe o porabi realkega poslopja. Poročevalec pravi, da je bilo leta 1874 realkega poslopje oddano mestu in deželi v porabo, proti temu da isto z deželo skrbi za popravilo poslopja, za kurjavo, svečavo, za slugo, laboranta, učne pripomočke itd. Skupni stroški za to stali so deželo in mesto doslej **80.000 gld.** Poročevalec se čudi, da imajo hranilnični gospodje tako malo poguma, da bi na ravnost povedali, zakaj odpovedo pogodbo, za to namreč, da dobe več prostorov za nemško šolo, marveč da se skrivajo za stavek: „um die bischerigen lebhaften Controversen über die Erhaltungskosten des Realschulgebäudes nicht zu erneuern.“ Poročevalec pravi, da je šolski odsek menil, da mestni zastop o tej zadevi ne more jednostransko sklepati in nasvetuje, da se dopis ravnateljstva hranilnice kranjske prijavi najprvo c. kr. deželnemu šolskemu svetu in deželnemu odboru, da slednja izrazita svoje mnenje. Mestni odbornik dr. Tavčar pravi, da bi bil pač že skrajni čas, da bi se fanatizem nemških gospodov kranjske hranilnice nekoliko ukrotil. S kakim bahanjem, kako pompozno se je, ko se je poslopje sezidalo, naglaševalo: poslopje bode le za veliko realko! Zdaj pa ni realka nič več in umakniti se bode morala zakotni šulferajski šoli. Bil bi pač že zadnji čas, da bi parlament pre naredil hranilnične statute in se odstranil stari zakon, da ne bi mala fanatična klika več mogla z denarjem slovenskih žuljev podpirati svojih nemško-strankarskih namenov. Pri glasovanju vsprejme se predlog šolskega odseka.

— (Državni zbor) vsprejel je včeraj predlogo o zboljšani suplentovskih plač brez premembe.

— (S Ptuj) se nam poroča, da hočejo tamonjni domoljubi mandat za državni zbor cesarskemu svetniku g. Josipu Jermanu ponuditi. Mandata za deželni zbor pa ne more gospod Jerman za Ptujski volilni okraj prevzeti, ker že Brežice zastopa. Gospod Jerman je znan, kot izvrsten politik, zvest sin majke Slave in vseskozi izvrsten mož.

— (Slavni Celjski opat Wretschko,) o katerem je pred kratkim Celjski listič himne pel, češ, da ostali duhovni še vredni neso, da bi mu jermene od njegovih čevljev odvezali, dobil je ravnokar hudo po nosu. Kot dekan Celjske dekanije imel bi voditi v sredo dekanijsko konferenco. Čakal je, da bi se konferenca začela pa nobeden duhovnik — razen nekega boječega župnika iz Savinjske doline in nekega kaplana iz Teharja — ni došel. Pač pa so izdelane in lepo spisane referate poslali. Opat je gledal prišla dva duhovna, ta pa njega, in napravili so vsi trije — tres faciunt collegium — sila „modre“ obraze, in opat se je jezil, da je bil rudeč v lici, kakor tista znana domača tica, ki se tako razjezi, če se žvižga. — Izgledne in vrle duhovne slovenske na spodnjem Štajerskem bi res obžalovali, ko bi se zbirali pod predsedništvom opata Wretschka, katerega je izobčilo duhovništvo iz svoje sredine, s tem, da ni prišlo h konferenci.

— (Umrli) je dne 10. t. m. Ivan Schiller, nadučitelj v Semiči, zapustivši vdovo in petero nepreskrbljenih otrok. V sredo je še ves dan poučeval, v četrtek zvečer bil je pa mrtev. Bil je vzgleden učitelj in dober oče. Lahka mu zemlja!

— („Dramatično društvo“ v Ljubljani.) V svoji zadnji seji sklenil je odbor dramatičnega društva, da se ima pričeti s 15. julijem reden dramatiški kurs. Mlade moči, ki čutijo v sebi zmožnosti za dramatiko in imajo poleg tega veselje in resno voljo izobraževati se v dramatiki in pripravljati se za gledališki oder, oglasé naj se pri odboru dramatičnega društva pismeno, da žele ustopiti v dramatično šolo.

— (G. Perdan) je svojo prodajalnico na cesarja Josipa trgu popolnno prezidal in tako okusno obnovil, da je ž njo olepšan ves trg.

— (Zbornik cerkvenih govorov na slavo sv. Cirilu in Metodu.) Zbral in na svetlo dal Anton Žlogar, kapelan pri mestni fari sv. Jakopa v Ljubljani. Z dovoljenjem velečast. knezoškofijstva Ljubljanskega. Čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. V Ljubljani. Založil izdatelj. Tisek Katoliške tiskarne. Vel. 8°,

XII in 229 strani. Ta knjiga je sad lanske tisoč letnice in ima namen, ga ogenj, ki ga je mej katoliškimi Slovani s svojo okrožnico „Grande munus“ ukresal papež Lev XIII in dalje netil vladika Strossmayer, ne ugasne. Knjiga je, kakor pravi pisatelj v predgovoru, slovstven spomenik cerkvene stroke sv. blagovestnikoma v proslavo in je po svoji homiletiški vsebini v prvi vrsti namenjena duhovščini a tudi lajki jo bodo s pridom čitali, ker je jako lepo in navdušeno pisana. Papir in tisk in vsa vnanja oblika je prav lepa in dela čast „Katoliški tiskarni.“ Dobiva se knjiga pri g. izdajatelji, pa tudi v Katoliški bukvarni. Cena 1 gld. 60 kr. in 10 kr. poštine.

— (Delitev državnih prēmij) a) za kobile z žrebetom, b) za mlade 3 do 4 letne kobile in c) za 1 do 2 letne žrebice se bo letos vršila v Radovljici dne 1. septembra, v Kranji 2. septembra, v Ribnici 4. septembra, na Vrhuiki 6. septembra in v Šent Jarneji 9. septembra. Razdelilo se bode 54 prēmij od 40 do 10 goldinarjev v skupnem znesku 1045 gld. in 30 srebrnih svetinj.

— (Velika menažerija) A. W. Kludskega prišla je te dni v Ljubljano in je razstavljena v Latermanovem drevoredu za Rudolfinumom. Ker ima veliko in lepih živalij, opozarjamo občinstvo, posebno pa kume in birmance, da si jo ogledajo, ker je sicer prilika redka.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 12. junija. Včeraj zvečer popolen mir in red. Dolenja zbornica vsprejela danes definitivno carinski tarif, zakon za zgradbo Mostarske železnice in carine prosto uvažanje kuruze v večerni seji.

Pariz 12. junija. Zbornica zavrgla je s 314 proti 220 glasom načrt komisije, vsprejela pa predlog Brousse, ki ga je vlada priporočala. Po tem predlogu iztirali se bodo pretendentje in njih prvorojenci, drugi princ pa fakultativno. Volilna pravica se bode princem odvzela. Ko bi se iztirani povrnili, zadele jih bodo kazenske odločbe namreč 2 do 5 letna ječa.

London 11. junija. Gladstone izdal bode jutri svoj manifest, ki bode nekda prinesel mnogo presenečenja. Koncem prihodnjega tedna pojde Gladstone na Skotsko, ter bode govoril v Edinburgu in Glasgowu. Nove volitve bodo začetkom julija. Ako Gladstone ostane minister, snide se parlament v oktobru, sicer pa v avgustu.

Rim 11. jnnija. Mej Naro in Campobello v Siciliji zrušila se je žveplena jama in zasula 80 delavcev. Dosedaj izvlekli so jih šele 14, od katerih je jeden bil že mrtev. Ker je v jami začelo goret, je rešitev težavna.

Rim 11. junija. Izvestje o koleri. V Benetkah 11 zbolelo, 10 umrlo, v Bari 3 zboleli, nihče umrl.

Narodno-gospodarske stvari.

Razglasilo deželnega odbora vojvodine Kranjske z dne 19. februarja 1886. l., št. 1333, s katerim se deloma preminja razglasilo z dne 12. decembra 1869. št. 4846., dež. zak. št. 2. l. 1870.

Na podlagi razglasila deželnega odbora z dne 12. decembra 1869. št. 4846., dež. zak. št. 2. l. 1870. se je izplačala premija 10 gld. onemu, kateri je ubil steklega psa, ki se je okoli klatil.

Deželni zbor vojvodine Kranjske je pa z dne 23. januarja 1886. sklenil, da bode od 1. marca 1886. l. premija za ubitega steklega psa le 5 gld. znašala. Ta se bode pa še le takrat iz deželnega zaklada izplačala, ko bode na deželi c. kr. okrajno glavarstvo in v Ljubljani mestni magistrat dal pričevalo, da je ubiti pes bil po komisijem ogledu za steklega spoznan. Konjačem in njihovim hlapcem se ta premija ne daje.

Gustav grof Thurn-Valsassina s. r.
deželni glavar.

Zahvala.

Milostljivi knez in škof Ljubljanski, prečast. gosp. dr. Jakob Missia, blagovolil je „Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov v Gradci“ darovati 30 gld. Za ta blagodušni dar se v imenu revnih in podpore vrednih vseučilišnikov slovenskih kakor v imenu odbora imenovanega zavoda iskreno zahvaljujeta:

vseuč. prof. dr. G. Krek, cand. phil. Janko Bezjak,
predsednik. tajnik.

Uspešni pokladki. Odprte rane vsake vrste, pri sajen otekline, nlesa ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerjskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (20-4)

Najnovejšje v področju sladkosnednosti. Če se še tako čudimo umetnim sestavam mnogobrojnih sladkarij, katerih kar mrgoli na kuhinjskih listih, ki so plod dolgoletnih študij kuharske umetnosti, in bi skoro mislili, da se v tem ne da izumiti nič novega, vendar vedno delavna človeška fantazija še vedno iznajde kak vabljev oblik. Se ve da se sedaj posebna pozornost obrača pijačam in hvaležno občinstvo po pravici priznava dotična hvalevredna prizadevanja, kajti pijače so ravno potrebne, da se dobro prilježe jedi. Najnovejšji izdelek v tem oziru je mešanica dobrega konjaka s sladkorjem, kateremu se pridone nekaj splošno znane Gieshübblerske kisle vode. Brillantna šumenje, v zvezi s prijetnim zgačkanjem na jeziku, dela to mešanico za neizrečeno ukusno pijačo ki deluje okredujoče in vzbujajoče, posebno uvaja novo življenje v organizem po dobrem kosilu in uživanju raznih vin.

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti bolezni živcev, padico, bolečine v želodcu, nervozno šumenje po nčesih, trganje po nčesih, slab posluš, glavobolje, migrene, bledico in mrtvico ozdravlja po racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnih na pljučah in nadušljivih dosežemo v štirih tednih čudovite vspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor. (708-28)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkrina v mm.
11. junija	7. zjutraj	731-43 mm.	13-6° C	sl. zah.	obl.	11-8 mm
	2. pop.	732-47 mm.	14-2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	732-95 mm.	13-6° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 13-8°, za 45° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	25 kr.
Srebrna renta	85	90
Zlata renta	116	75
5% marcna renta	102	—
Akcije narodne banke	8-1	—
Kreditne akcije	282	50
London	126	25
Srebro	—	—
Napol.	10	—
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
Ogrska zlata renta 4%	106	20
Ogrska papirna renta 5%	94	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	80
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	202	20

Zahvala.

Pri bolezni in smrti proljube, nepozabljive nam soproge, oziroma hčere, sestre in svakinje, gospe

TEREZIJE KOŠIČEK,
poštnega uradnika soproge,

došlo nam je od vseh strani mnogobrojno izrazov tolažilnega sočutja.

Izrekamo tem potem najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so se nas pri naši hudi izgubi spomnili in nas tolažili, vsem prijateljem in prijateljicam predrage ranjke, ki so v tako mnogobrojnem številu darovali prekrasne vence, velečastiti duhovščini, gg. bogoslovcem, c. kr. uradnikom, znancem in znankam, ki so predragi ranjki zadnjo čast skazali, popolnem si svesti, da nam nikakor ni mogoče z besedami izreči dostojno zahvalo.

(432) **Žalujoča rodbina.**

Poslano.

(3-22)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušan liak proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolestiti grkljana I proti mehurim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s zlatim obrezkom
stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr.

Ime Gregorčičovo samo dosti priporoča. Opozarjava samo, da je cena tej istinno elegantni knjigi zelo nizka, in uverjena sva, da bode vsakdo, če ima uže tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi v sred segajočimi pesnicami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(352-4)

Poletno stanovanje.

Za dobo od 15. julija do 15. septembra t. l. išče 4 meblovane sobe s kuhinjo na Kranjskem blizu trga ali večje vasi rodbina z Dunaja. Ponudbe v kratkem s pogoji, najemščino itd. prejema in odpošilja administracija „Slovenskega Naroda“.

(431-1)

Otvorjenje brivnice
na Bregu št. 6.

Usojam se slavnemu občinstvu naznanjati, da sem otvoril v prostorih, kjer je bil preje gosp. Ju ek

brivnico

in se priporočam slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk.

Josip Jerič,
brivec.

(419)

Piccoli-eva esenca za želodec.

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemerolide, zlatenico, migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu d bi se primeren odpust.

(348-60)

Cena steklenici 10 kr.

Proda se po ceni

malo posestvo s hišo
in drugim poslopjem

v obližji Domžal, na cesti Domžale-Kamnik ležeče s 4 1/2 oralom vrta, njiy in travnika, slednji 3 orale velik, tik hiše in pri vodi (jeden del Bistrice) ležeč, je zelo pripraven za zgradbo kake tovarne, žage ali mlina, z zdravo in lepo lego. — Čez jedno njivo peljala bode železnica Ljubljana-Kamnik in hiša z vrtem in travnikom je le nekaj seznjev od projektirane postaje „Domžale“ oddaljena. Natančneje se izve „Dunajska cesta št. 11“.

(418-3)

Pod Tivolijem

Za Rudolfinomom

vidi se

največja in najlepša

MENAZARIJA

na svetu.

Prišla je s separatnim vlakom z 20 vozovi iz Trsta. V njej se vidi blizu 200 najredkejših eksotičnih živalij. Vsak dan ob 4 1/2. uri popoldne in ob 7 1/2. uri zvečer ve. lka predstava s izučeniimi živalmi in krmiljenje živali.

Ustoppina: I. prostor 60 kr., II. prostor 30 kr.

(433-1)

Ravnateljstvo.

Udano podpisani usoja si slavnemu občinstvu pripočati svoje

delavnico
za stroje in kovinska dela

v Sv. Florijana ulicah št. 32 ali v Hrenovih ulicah št. 4,

za izdelovanje pip, posebno pip penilnic (Mousier-Pippen), sesalk, vijakov, ventilov, vodo- in parovodov, vseh delov za vodnjake, cerkvenih in drugih svečnikov, svetilnikov, strojev za izdelovanje klobas in vseh v to stroko spadajočih stvari. Tudi izdeluje sobne brzojave (Zimmertelegraph). Vsakovrstne poprave, tudi poprave šivalnih strojev prevzame ter ceno zaračunai. Z odličnim spoštovanjem

(360-1)

Fran Gogala.

Razglas.

Naznanja se, da bode z dovoljenjem visoke ces. kr. deželne vlade v Ljubljani dné 7. maja, št. 4469, navadni letni somenj sv. Janeza dan o Kresu v Škofji loki letos na soboto 26. junija prestavljen.

Škofja loka, 7. junija 1886.

Valentin Sušnik,
župan.

(421-2)

V „NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdoorh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.
Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

LIPPMANN-OVI
KARLSBADSKI
ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dobljenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Raba prijetna. **Vademecum** **Upliv gotov.**
Slast vzbujajoče. **bolehajóče v želodci.** **Za prebavljenje.**

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo.

Zdravo! Okrepčujoče!

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivajoča sredstva, pile, itd.

Prijetno, ceno, pripravno!

Zdravniško priporočano pri bolezni želodca, črev, jeter obistij in mehurja.

Priznано izvrstno pripravljajoče in pospešujoče sredstvo pri zdravljenji z mineralnimi vodami.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenji, pomanjkanji slasti do jedij, shlapu želodca in črev vsled sedenja, zasizenji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanji in napejanji, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanju ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlatej žili, nepravilnem izpraznenji, trdovratnem zapiranji in debelenji. Dobiya se v škatljicah za poskušnjo po 60 kr. (1 m.), a 1/2 škatljica 2 gld. (3 m. 50 v.) v lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod.

Pristno samo, če ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Ako se pošlje 2 gld. 15 kr. ali 3 m. 80 v., pošlje poštine prosto jedno originalno škatljico

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u

ali njene zaloge.

Manj kot jedna originalna škatljica se ne pošlje. Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v Kranji, v Ljubljani (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v Rudolfsoyem, v Radovljici, v Črnomlju, kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78-35)

Služba stalnega uradnika

pri delavskem podpornem društvu v Trstu odda se s 1. oktobrom t. l.

Raven navadnega splošnega naobraženja terja se za to službo popolno znanje slovensčine, praktična zmožnost v računstvu pa knjigovodstvu in 250 gld. kavicije.

Ožejeni prosilci sploh, posebe pa uradniki v pokoji, ki so še pri moči, imajo prednost.

Društvo plačuje uradniku 480 gld. na leto ter mu daje primerno lepo stanovanje v društvenih prostorih. Več se izve lahko ustmeno ali pisмено pri

(430-1) **V. Dolencu v tiskarni.**

Prostovoljna dražba.

S privoljenjem c. kr. deželne sodnije v Ljubljani bodem podpisani po dražbi prodajal dne

15. junija t. l.,

to je v torek po binkoštih, dopoldne od 9. do 12. ure in če bo treba tudi od 2. do 4. ure popoldne, — sedem po 400 gld. cenjenih delov svojega, poleg Cerkevne ulice v Trnovskem predmestju v Ljubljani ležečega travnika, parc. št. 83/6 in 83/7.

Dražbo vodil bode c. kr. notar p. n. gospod dr. Jarnej Zupanec kot sodnijski komisar.

V njegovi pisarni leže na ogled dražbeni pogoji, zemljevidni izpisek in razdelilni načrt.

Po pogojih mora položiti vsak ponudnik pred ponudbo 5% varščino v gotovini v roke dražbenega komisarja.

Ker so za prodajo namenjeni prostori zelo pripravljeni za zgradbe, uljudno vabim vse tiste, kateri si želé takih prostorov, da pridejo v torek na tu opisani travnik.

V Ljubljani, dne 6. junija 1886.

(427-2)

Jakob Peršin.

Živinski somenj v Žalci.

Zaradi Binkoštnih praznikov bode letošnji somenj sv. Antona v Žalci v torek dne 15. t. m.

Ker se bode zaradi velike suše gotovo veliko govedine in konj prignalo, se kupci uljudno vabijo.

Župan:

(422-2)

Drag. Žuža.

JAN. JAX v Ljubljani

priporoča iz najboljših angleških snovi narejene elegantne (160-14)

„Bicycles“

s kroglastimi tečajji (Kugellager). Daje se pouk.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilne „pri avstrijskemu cesarju“. — Priporočam se čast. naročnikom, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skrbel bodem, vselej naglo in dobro postreči, kar mi je lahko mogoče vsled lepo in drobno urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in najnovjšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“ in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnje in župnije, kakor glavne knjige, zapismike itd., ter se priporočam za galanterijska in kartonažna dela z zagotovljenimi nizke cene in brze postrežbe. Vnanjim naročnikom pripravljem sem pri večjih pošiljkatvah povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bodem pripravljen vsako najmanjše delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem
FRANJO DEŽMAN,
knjigovez.

(327-7)

Najfinejše

lake za kočije in pohištvo;

prav fini

jantarjev lak (Bernsteinlak) za sobna tla

ter različne lake za vsakovrstno porabo; zaloga od najimnitnejših angleških tovarn pri

ADOLF-U HAUPTMANN-U,

v LJUBLJANI,

Šolski drevored in Slonove ulice. (429-1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovka sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (83-17)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

Iščem

oženjenega, slovenskega in nemškega jezika zmožnega

mesarja,

ki bi pri meni v službo stopil, tako da bi imel mesnico v oskrbi in meso, koje bi mu jaz spravljaj, pod svojim lastnim poročtvom sekal ali pa da bi od mene vso mesarstvo v najem vzel. — Vsakako pa bi moral pod ugodnimi pogoji od mene v najem vzeti točenje žganice s primernimi prostori. — Natančnejši pogoji zvedo se pri meni samem.

V O. moži 5 junija 1886.

Andraž Pravdič,
mesar in posestnik.

(413-3)

Moko

iz najboljših bavaške pšenice po najnižjih cenah prodaja na drobno

prvi umetelni mlin v Domžalah v Ljubljani, Slonove ulice št. 50.

(395-7)

Guardia.

Zaloga na debelo

pri **Josipu Kušarji v Ljubljani,**
Vegove ulice št. 6.

Za mnogobrojna naročila se uljudno prosi.

Umetne (50-38)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovjšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Usejam si s tem naznanjati, da sem v hiši na voglu Šempeterske ceste in Kravje doline št. 1 (Pri znamenji) otvoril

delavnico za kovinsko blago

in priporočam se za izdelovanje posamičnih in vseh delov za vodnjake, vsakovrstnih ventilov, pip, vijakov, sesalk, vodo- in parovodov, cerkvenih in drugih svečnikov, svetilnikov, strojev za izdelovanje klobas in vseh v to stroko spadajočih stvari. Vsprejemajo se vsakovrstne poprave, tudi poprave šivalnih strojev, ter se točno izvrše in ceno zaračunajo.

Ker sem 13 let delal v Samassovi tovarni, sem v stanu točno in dobro izvršiti vsa sprejeta naročila. Za obila naročila se priporoča (386-3)

Fran Horvat.

Med v satovji

à Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju.

V škatlah na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar, (84-18)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

KARINGER-JI

na Velikem trgu

se dobé

revolverji

(300-6) po najnižji ceni.

Da se zabrani poškodovanje zob se raba

dr. Popp-a Anatherin zobne paste

jako priporoča.

Ta izčelek ohrani svežost in čistost sopenja ter razen tega nareja zobe blesteče in bele ter okrepčava dlesno.

Posebno se priporoča potnikom po vodi in po suheu, ker se ne more raztrati in je ne pokvari vsakdnevna mokra raba.

Cena steklenice gld. 1.22.

Skozi 40 let preskušena

c. kr. izklj. priv. prva ameriško in angleško patentovana

Anatherin zobna in ustna voda

dr. J. G. POPP-a,

c. kr. dvornega zdravnika za zobe, Dunaj, mesto, Bognergasse 2,

tolaži zobne bolečine, zdravi bolno dlesno, ohranjuje in čisti zobe, zašranjuje smrdljivo sapo, olajšuje zobjenje pri majhnih otrocih, služi kot varovalno sredstvo proti difteritidi in kot izpiralna voda za grlo pri kroničnih boleznih vratu in je neizogibno potrebna pri rabi mineralnih vod.

Spričevala visocih medicinskih avtoritet so priznala nje neškodljivost in priporočljivost in jo zapisuje mnogo glasovitih zdravnikov.

Velika steklenica velja gld. 1.40, srednja gld. 1 in mala 50 kr. (157-1)

zobna pasta, arom., novozboljšana in oljem pripravljena. Nareja zobe blesteče in bele. Cena 35 kr.

zobni prašek nareja najrnejše zobe jako bele. Cena 63 kr.

zobna plomba, praktično sredstvo, s katerim lahko vsakdo sam plombira otle zobe. Cena gld. 1.

milo iz zelišč. Ze 18 let se rabi z velikim uspehom zoper vsakovrstne spuščaje, zlasti hraste, lišaje, pege, luske na glavi in v bradi, ozebljine, potenje nog in garje. Cena 30 kr.

P. n. občinstvo se prosi, zahtevati izrečno c. kr. dvornega zdravnika za zobe Popp-a pripravite in vzeti samo take, ki imajo mojo varstveno znamko.

Več ponarejalcev in prodajalcev na Dunaji, v Ljubljani in Inspruku bilo je nedavno obsojenih k občutnim kaznim.

Pismene naročbe izvrše se proti poštnemu povzetju.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnjih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; v Idriji: J. Warts, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Skofjeji Luki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

A. Krejči,

v Ljubljani.

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.
 priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**
klobukov in kap;
 prejema tudi
kožuhovino in zimsko obleko
 čez poletje v shranjevanje. (199—11)

BUDIMSKA

Rakóczy

GREŇČICA.

Priporoča se kot izvrstno čistilo vedno prijetnega upliva in ne neprijetnega ukusa.

Dobiva se po vseh špecerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v skoraj vseh lekarnah in dro- (191—5) guerijah, vedno na novo natočena.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.

Koncesionirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNÁ vožnja vsak teden s poštnim parnikom I. razreda.

ROTTERDAM-NEW-YORK
AMSTERDAM

Odhod v soboto. Na nižje cene. Najhitrejša vožnja. Izvrstna hrana.

I., II. in III. razred z vso potrebno opravilo na ladiji.

Kaj več o prevažanju oseb in blaga pove ravnateljstvo v Rotterdamu in nizozemsko-ameriško parniško društvo, 9, Kolowratring na Dunaji. (716—20)

Kri čistilni čaj.

Melbourne 1880. Odlikovan pri svetovnih razstavah. Sydney 1879.

Priznano za to, za kar se ponuja, in poleg tega z dovoljenjem c. kr. dvorne pisarne s sklepom z dne 7. decembra 1858 in pozneje z dne 28. marca 1861 s patentom Njega Veličastva cesarja pred ponarejanjem zavarovano, kar se še pri nobenem domačem zdravilu ni zgodilo. V tem slučaju gre za že dolgo časa slavnoznani

kri čistilni čaj gosp. lekarja **Wilhelm-a** v Neunkirchen-u na juž. žel., Spod. Avst., kateri je po tisočih skušnjah s svojim antiartritičnim in antirevmatičnim uplivom s čiščenjem krvi in sokov pri

trganji in revmatizmu

mного pripomogel k zdravju. Da se ozdravi nepravilno mešanje krvi, treba je nekaj časa rabiti kako zdravilo, prirodno vodo itd., in na podlagi te skušnje upeljalo se je zdravljenje v toplicah in vodnih zdravilnicah itd. Ravno tako in sicer z izvrstnim uspehom, ne le samo gotovo, ampak bolje in korenteje, kakor vsako zdravljenje v toplicah ozdravi **Wilhelm-ov kri čistilni čaj** (še se dalje časa rabi kot spomladansko, poletno, jesensko in zimsko zdravilo) vse bolezn, ki izvirajo iz onesčiščenja krvi. Tako blaga se kaže ta tekočina za človeštvo, kakor so različne bolezni, ki izvirajo iz spridenja krvi. Zategadelj je, kjer okoliščine zaradi pomanjkanja časa ali pa sredstev ne dopuščajo obiskati kakih dvomljivih toplic, pri trganji po udih, pri vseh zastaranih, trajajočih boleznih (odprtih otrošjih nogah, vedno gnojnih ranah), izpuščajih, vsakovrstnih mozoljih, grintah, hudih in nevarnih oteklinah, **Wilhelm-ov kri čistilni čaj** jedino in bližnje zdravilo za vsacega, ki si hoče utrditi in ohraniti zdravje in življenje.

Pitje čaja v obliki ovetka zdravilnih zelišč kaže se kot polagoma raztapljajoče in urin goneče sredstvo za notranjo rabo, s čemer cel organizem telesa nekako prešine in v posameznih delih ustanovi normalno odločitev (ako se je kje motila). Zaradi tega je kri čistilni čaj posebno dobro zdravilo pri boleznih na jetrih in vranici, nadalje pri slati žili, zlatenici, zapiranju vode in slabem želodcu itd. Pa tudi bolezn sekundarne nature, kakor napenjanje, zabasanje, polucija, moško slabost, ženski tok itd., škrofeljne itd. radikalno ozdravi **kri čistilni čaj**.

Da tako domače sredstvo, ki se tako zelo potrebuje, lahko zapelje k slepariji in ponarejanju, se lahko razume, tedaj je treba kri čistilni čaj dobivati naravnost od izvora, namreč od **Fran-a Wilhelm-a**, lekarja v Neunkirchen-u pri Dunaji, ali pa pri spodaj navedenih zalogah.

Naposled je še omeniti, da jeden zavitek zadosti za osem dnij in da je vsakemu zavitku dodan navod, kako rabiti, v raznih jezikih. Cena zavitku avst. velj. gld. 1.—.

Brošura o zdravilnih uspehih zastoj in franko. V Ljubljani: Peter Lassnik. V Postojini: Anton Leban, lekar. V Škofji Loki: Karol Fabiani, lekar. V Kranji: Karol Šavnik, lekar. V Kostanjevici: Alojzij Gatsch. V Metliki: Fr. Wacha, lekar. V Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekar. (744—12)

• Izdelovanje s parnimi stroji. •

• Solaki drevored. •

ADOLF HAUPTMANN,

Ljubljana, (285—8)

tovarna oljnatih barv, firnežev in lakov, priporoča k sezoni svojo dobro znano obrt za pleskarska dela in napise.

• Solidna postrežba. — Najnižje cene. •

Velika partija 1 (788—148)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po gld. 3.75

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

C. kr.

najvišje priznanje.

Kopališče

GLEICHENBERG

na Štajerskem. (244—5)

Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogr.-zap. žel. Začetek sesije 1. maja.

Alkalično-murijatične in železne-kislone, inhalacije smrečevja in razpršene vrelečve slanice, (tudi kabine za posamičnike), pnevmatična izba s prostorom za devet oseb, veliki respiracijski aparat, šumeča ogljeno-kisla kopališča, jeklene, studene in kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hidropatična zdravila, kozje mleko, gorko kravje mleko v posebno zato zgrajenej zdravilnici z mlekom. Podnebje: stanovito in zmerno vlažno toplo. Višočina nad morjem: 300 metrov. Stanovanja, mineralne vode in vozovi naročajo se pri vodstvu Gleichenberskih kopeli.

Brnsko blago

za elegantno

poletno obleko

v odrezkih po 3-10 metra, to je 4 Dunajske vatle, vsak odrezek

po samo gld. 4.80 iz jako fine

po samo gld. 7.— iz vefeline

po samo gld. 10.50 iz najfinejše

ovčje volne,

ravno tako grebenasto sukno in blago za ogrtače razpošilja proti poštnemu povzetju dobro znana zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava. Vsak odrezek je 3-10 metra dolg in 136 cm. širok, to je popolnem zadosti za celo možko obleko.

Znana solidnost in zmožnost gornje tvrdke je jamstvo, da se bode poslalo najbolje blago prav po izbranem uzorci.

Ker mnogo sleparskih tvrdk slepari s tem, da trdi, da prodaja „Brnsko blago“, pošlje zgornja zaloga uzorce zastoj in franko. (204—12)

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE FRISTNI

LE HOUBLON

Francosk fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo

dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann, profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču, in sicer zaradi svoje izvrstne kralitete, nasebne čistosti in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

PARIS-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, a PARIS

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim p. n. kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporoča za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov

lastnega izdelka iz solidnega blaga, moderno narejenih in po nižjih cenah, kakor se dobivajo solčniki slabše baže, ki se od drugod uvažajo; potem

dežnike

v jako bogatej izberi, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: bombaž, alpaca, cloth, botany, pol svila, svila, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na patentovanih avtomatnih stojalih, ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami po najnižjih cenah.

Specijalitete dežnikov: patentovani samootporni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanija ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalogi. Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevlađijo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštnim povzetjem. Prekupcem pošlje se na zahtevanje obširno cenilnike.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov, v Ljubljani, Mestni trg št. 15. (277—6)

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“

mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleku podobna tekočina, katera ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlajuje, t. j. polagoma in sicer najdalje v štiri-najstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajšnicah in nobenega sledu barve se ne zapazi, ker

„PURITAS“

ne barva, ampak pomlajuje.

Raba

je najbolj priprosta na svetu. Ulije se mleka na roko, tako dolgo maže ž njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dnij, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbujnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanji 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštnemu povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celovci prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221—16)

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.

Znane reelno delo.

Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec (274-20)

oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

Samo kemično čiste
oljnate barve,
lake
in firneže.

Prodaja
na drobno in debelo.

Najnižje cene.

LJUBLJANA. Marijin trg. LJUBLJANA.
tik frančiškanskega mostu.

Izvrstno pivo v steklenicah

priporoča (330-6)

pivovarna Janeza Perlesa

v Ljubljani, Slonove ulice.

CHAMPAGNE
AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka

Vinska razprodaja.

1885. leta belo in rdeče vino po gl. 11 do gl. 15,
1885. leta pristni tropincec po gl. 28,
1885. leta pristna slivovka po gl. 34,

hektoliter prodaja (206-11)

J. Kravagna, v Ptui na Štajerskem.

Gostilnica

in
letna stanovanja
„**POD LIPO**“

v Lescah blizu Bleda,
na Rudolfovej železnici na Gorenjskem.

Udano podpisani s tem naznanja, da je z vsemi ugodnostmi opravljene hotela s 13 elegantnimi sobami za daljše bivanje letnih gostov 1. junija t. l. otvoril. Vabeč p. n. potujoče in letovišča iskajoče občinstvo na mnogobrojni obisk njegovih prostorov, reelno zagotavlja, da je vse prekrbljeno za izvrstne jedi in pijače, točno po potrebo in ugodno bivanje.

Udani
Ignacij Kosjek,
hoteller.

(423-3)

HOTEL „PRI SLONU“.

Kopeli v banjah, Parna kopelj,

novo opravljene, (trije razredi, slednji dan vsak dan od 7. ure zjutraj do 1. ure opoldne za gospode, ob torkih in petkih od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer. od 1. ure opoldne dalje za dame.)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Dolžen sem Vam hvaležnost, ker ste mi poslali dve steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama, kajti od kar ga uživa moja soproga, je več ne boli v želodci, pojenjal je krč. S tem potrjujem resnico in prosim, pošljite mi še 6 steklenic dr. Rosovega zdravilnega balzama proti poštnemu povzetju.

Mihael Miklavčič, h. št. 44, občina Hum, pošta Rogatec.

Častiti gospod Fragner! Jaz, Matevž Zupal iz Strabenic na Moravskem naznanjam, da je dr. Rosov zdravilni balzam mojej ženi, ki je bolehal za krčem v želodci, pomagal, da je krč popolnem nehal. Dal sem ga nekaj nekež ženski, ki boleha za padavico, pa tudi nji dobro dene; prosim tedaj, pošljite mi ga še 5 steklenic.

Matevž Zupal, v Strabenicah na Moravskem.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.
Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bjevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, kronnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v trebuh, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja svo delavnost prebave, upravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecker der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Ploccil, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkozy, lekar. V Postojini: Fr. Baccarolch, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; E. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Idriji: Jostp. Warty, lekar. V Oglej: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarnе in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščeni, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vsi gnojci na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V ikatjicah po 25 in 35 kr.

(252-7)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. av. velj.

Original-
Extractum
Malti
Joh. Hoffii.

z nad 1 milijon sijajnih zdravilnih uspehov, že nad 40 let preskušeno*) in sledni dan nove zahvale za ozdravljenje v vseh časopisih.

Previdnost pri kupovanju.

Zahtevaj v vseh lekarnah ORIGINAL-EXTRACTUM MALTI JOHANN HOFFII z originalno varstveno znamko (podoba in podpis izumitelja Ivana Hoff-a).

*) V obliki sladnega zdravilnega piva, sladna, prijetna pijača, najboljša olajševalna in življenje ohranjajoča sredstvo za bolehaloče na sušici, prsih, želodci in plučih, prebolele po hudih boleznih, pri zastarelih boleznih, zlatej ži i, ženskih boleznih in škrofeljnih. — *) Sladno zdravilne čokolade pri bledici, hujšanji, slabosti, nervoznosti, pomanjkanji slasti do jedij in nespanji; koncentrovani sladni izvleček, pravi unicum pri prsnih, plučnih, vratnih in kataričnih boleznih, krči in kašljanji, škrofeljnih pri otrocih. — Bonboni iz sladnega izvlečka (v modrem papirju), vlaževalo, slez raztapljajoči pri kašljanji, hripavosti in boleznih respiracijskih organov.

Zahvala za ozdravljenje z Dunaja.

Izumitelju zdravilnih in redilnih izdelkov iz sladnega izvlečka

IVANU HOFF-U,

na Dunaji in v Berlinu, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

DUNAJ, II., Taborstrasse 79, dne 9. aprila 1886.

Že 10 let boleham za nadubo, združeno semtertja z boleznim kašljem. Več let sem vse zastoj poskušala. Cele dni, da, cele tedne morala sem onemogla ostajati v postelji; nadlegoval me je kašelj, bolečine v prsih, pomanjkanje sape, nesem mogla spati niti jesti. Kupila sem si 12 steklenic Vašega originalnega Ivana Hoff-a sladnega zdravilnega piva in Vaše Ivana Hoff-a sladne zdravilne čokolade, in ko sem je porabila, čutim se boljše, naduha pojenjuje, zopet lahko spim in jem in vidi se, da sem krepkejša. Oh, kako veselje, da imam sredstvo, s katerim si lahko pomanjšam muke. Dolžna sem Vam iskreno hvaležnost za Vašo blagodejno izumitev.

Josipina Brauner, lastnica kavarne na Dunaji, II., Taborstrasse 79.

Nj. Veličastvo kralj saksonski: Vaše Ivana Hoff-a sladno zdravilno pivo dobro dene kraljici-materi. (388-8)

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranji: Fran Dolenc. V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna. V Kočevju: Ed. Hoffmann. V Krškem: R. Engelsperger. V Idriji: Jos. Warty, lekar. V Loži: M. Prezelj. V Rudolfovem: Dominik Rizzoli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofjska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celji: J. Kupferschmidt, A. Marek, lekarja, J. Matič. V Karlovi: Fr. pl. Šest, lekar. V Mariboru: F. P. Holasek. V Ptui: Jos. Kasimir. V Pulji: G. A. Wassermann, lekar. V Trstu: Fr. S. Prinz, via Aquedotto, Foraboschi, Serravallo, Zanetti, lekarji, G. Cillia, droguerist. V Zadru: Cristoforo Mazzocco. V Celovei: W. Thurmwald, lekar.

Razširjeno po vsej zemlji. 27.000 mest, kjer se prodaja. — 400 bolnic in 10.000 zdravnikov ga zapisuje. Več sto tisoč ljudij je zopet pridobilo zdravje.

Prva, pristna, ozdravljajoča, okrepčujoča Ivana Hoff-a sladna čokolada (za malokrvne, bledične, pri jetiki, pomanjkanji slasti do jedij in spanja) je 64 krat v 40 letih, odkar se prodaja, odlikovana. Francoske, angleške in druge čokolade neso tako dobre za obranjenje in zopetno pridobjenje zdravja, kakor Ivana Hoff-a sladna zdravilna čokolada. Ne smela bi manjkati pri nobenej hiši.

64 visokih odlikovanj v 40 letih, od kar se prodaja. Priporočajo in rabijo je skoro vsi cesarski, kraljevi, kneževski in prinčevski zdravniki.